

Władysław Sobieszczęński

Izba bydgoska

Palestra 19/10(214), 85-87

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przeprowadzanie wizytacji zespołów) oraz szereg spraw związanych z usprawnieniem działania zebrań zespołów,

i) w grupie tematycznej „spraw różnych” można odnotować głosy dotyczące dalszego usprawnienia postępowania przygotowawczego, zakresu pracy społecznej adwokatów, form walki z tzw. naganiactwem na terenie sądów, wydawania opinii z akt osobowych itp.

Z dokonanej analizy materiału sprawozdawczego nasuwają się następujące wnioski:

- 1) przebieg zgromadzeń delegatów należy ocenić dodatnio. Nie odnotowano nieodpowiedzialnych wystąpień czy nie przemyślanych wypowiedzi;
- 2) na czoło omawianych w toku obrad zgromadzeń delegatów zagadnień wysunęły się sprawy wykonywania zawodu, szkolenia i doskonalenia zawodowego, sprawy samorządowe i organizacyjne. Jest to ważny kompleks spraw pozostających ze sobą w ścisłym związku;

3) kwesie najbardziej palące, wzbudzające emocje i wymagające szybkiego załatwienia — to sprawa „taksy”, nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury, poszerzenia uprawnień adwokata w postępowaniu przygotowawczym i przed komisjami rozjemczymi oraz sprawa odpłatności „urzędówek”; nie można tu też pominąć kwestii opłat w sprawach karnych w instancji rewizyjnej;

4) należy nadal dążyć do usprawnienia prac przygotowawczych przed zgromadzeniami delegatów oraz po ich odbyciu. Chodzi tu głównie o to, aby kampania sprawozdawcza była należycie przygotowana, przeprowadzona i oceniona z wyciągnięciem konstruktywnych wniosków merytorycznych i organizacyjnych. Treść i forma sprawozdań rad adwokackich oraz protokołów zgromadzeń delegatów jest nadal niejednolita, trudno porównywalna i zawierająca zbyt wiele materiału werbalnego.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba bydgoska

W dniu 26 kwietnia br. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy. Obradom przewodniczył adw. Wojciech Dąbrowski.

Sprawozdanie pisemne z działalności Wojewódzkiej Rady Adwokackiej za rok 1974 uzupełnił w obszernym przemówieniu dziekan Rady Adwokackiej adw. Wiktor Kalka. Omówił on zasadnicze kierunki prac Rady w ubiegłym okresie, osiągnięcia i zamierzenia w jej działalności oraz wskazał na podstawowe problemy i zadania, stojące przed organami samorządu adwokackiego w bieżącej kadencji w po-

wiązaniu z aktualnymi zagadnieniami polityczno-społecznymi kraju i województwa. Podkreślił dalej wagę jubileuszu 30-lecia PRL i 30-lecia zwycięstwa nad faszyzmem oraz 30-lecia podpisania układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy ze Związkiem Radzieckim, a także znaczenie i wagę przygotowań do VII Zjazdu Partii. Zaznaczył w końcu, jak wielką rolę ma do spełnienia Rada Adwokacka w akcjach pomocy społecznej, oraz wskazał na konieczność ścisłego przestrzegania zasad polityki kadrowej zgodnej z wytycznymi NRA, a także na kształcenie aplikantów, prawidłowe

rozmieszczenie adwokatów i poprawę warunków pracy w zespołach przez uzyskanie lepszych i lepiej wyposażonych lokali.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Edmund Sobociński uzupełnił sprawozdanie dotyczące realizacji budżetu w 1974 r. i projektu budżetu na 1975 r., wnosząc w konkluzji o udzielenie Radzie absolutorium i uchwalenie nowego budżetu według przedstawionego preliminarza. Poddał też pod obrady projekt nowelizacji statutu Funduszu Odpraw Emerytalnych.

Następnie Prezes Komisji Dyscyplinarnej adw. Tadeusz Klimesz uzupełnił treść sprawozdania z działalności Komisji, wskazując na konieczność pełnej realizacji uprawnień kierowników zespołów adwokackich w zakresie współdziałania i wpływu na postawę etyczną kolegów.

W dyskusji adw. Józef Brajczewski z Włocławka podkreślił konieczność dalszego rozwinięcia akcji socjalnej oraz poruszył zagadnienie tzw. „urzędówek” zaznaczając, że kwestia ta, od wielu lat omawiana i dyskutowana, nie znajduje dotychczas rozwiązania. Wskazał dalej na brak podstaw, by adwokat przechodzący na emeryturę musiał zrezygnować — po otrzymaniu odprawy emerytalnej — z jakiegokolwiek pracy zarobkowej. Zapelował w końcu, by władzę sądową zgodziły się na używanie przez adwokatów magnetofonów w czasie rozpraw.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości prezes Sądu Wojewódzkiego Marian Szabela, po złożeniu Zgromadzeniu życzenia owocnych obrad, przedstawił w obszernym przemówieniu przebieg prac sądów na terenie województwa. Wskazał na poważne, dodatnie wyniki orzecznictwa związane z obowiązywaniem nowej kodyfikacji karnej i na pozytywne działanie

ustawy amnestyjnej. W sprawach cywilnych liczba wpływających spraw utrzymuje się od lat na poziomie około 19 400 rocznie. Są to sprawy typu rodzinnego, jak np. sprawy rozwodowe, o rentę alimentacyjną, o ustalenie ojcostwa i zagadnienia opiekuńcze. Zaznaczył się ostatnio poważny spadek spraw dotyczących nieletnich. Prezes Szabela zakończył swe przemówienie stwierdzeniem istnienia harmonijnej i owocnej współpracy z Prezydium Rady Adwokackiej.

Adw. Henryk Kaźmierczak z Bydgoszczy, oceniając projekt zmian statutu Funduszu Emerytalnego, zaznaczył, że osobiście uważa za nieuzasadnione, by warunkiem do uzyskania odprawy było zobowiązanie się do niepodjęcia żadnej pracy zarobkowej po przejściu na emeryturę. Postuluje, żeby ograniczenie to odnosiło się tylko do „zatrudnienia w zawodzie”, tzn. w zespole adwokackim.

Adw. Władysław Wojciechowski, przemawiając w imieniu POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Bydgoszczy, podkreślił, że współpraca z Radą układa się pomyślnie. Wskazał następnie na aktualne rocznice polityczne i historyczne i apelował, by ogół adwokatury włączył się jeszcze bardziej w bieżące zagadnienia przemian zmierzających do rozwoju kraju. Podkreślił w końcu niezbędność wzmocnienia realizacji zasad etyki adwokackiej oraz dalszego kształcenia zawodowego adwokatów i aplikantów adwokackich.

Adw. Wincenty Kowalski omówił potrzeby szerokiego udziału adwokatów w sprawach przed I instancją sądów i różnych komisji, jak np. rozjemczych lub wywłaszczeniowych. Przyniosłoby to dużo pożytku osobom zainteresowanym.

Adw. Karol Potrzebowski, skarbnik NRA, podkreślił w swym przemówieniu konieczność rozwinięcia

zagadnień etyki i kwalifikacji zawodowych, wskazując na poważną rolę w tym zakresie kierowników zespołów i zebrania zespołu. Rozwinięcie działalności profilaktycznej może poważnie podnieść poziom etyki. Wyjaśnił przy okazji, że sprawa nowelizacji taksy adwokackiej jest przedmiotem uzgodnień z Min. Sprawiedliwości. Adw. Potrzobowski wskazał także na stan prac Naczelnej Rady Adwokackiej w zakresie zasiłków wyrównawczych dla kolegów emerytów i rencistów. Następnie wypowiedział się na temat nowelizacji statutu Funduszu Odpraw Emerytalnych Izby, popierając ze swej strony pogląd, że zakaz dalszej pracy powinien obejmować tylko pracę w zespole adwokackim, tak że emeryt lub rencista mógłby podejmować pracę np. w charakterze radcy prawnego.

Po zamknięciu dyskusji Zgromadzenie zatwierdziło sprawozdanie Rady Adwokackiej i zamknięcia rachunkowe za rok 1974 oraz udzieliło absolutorium Radzie Adwokackiej. Następnie Zgromadzenie uchwaliło preliminarz budżetowy Izby Adwokackiej i Funduszu Wzajemnej Pomocy, jak również

dalsze preliminarze i wysokość składek na rok 1975.

Uchwalono następnie nowe brzmienie zasad członkostwa w Funduszu Odpraw Emerytalnych, w których pkt 6 otrzymał następującą treść:

„6. Uprawnieni do odprawy emerytalnej są członkowie F.O.E. przechodzący na emeryturę bądź rentę czy to dobrowolnie, czy też na skutek uchwały Wojewódzkiej Rady z uwagi na stan zdrowia członka F.O.E. — z wyłączeniem osób dyscyplinarnie wydalonych z adwokatury — przy równoczesnym całkowitym zaprzestaniu zatrudnienia w zespole adwokackim.”, a pkt 9 — nową treść:

„9. b) Zobowiązanie zwrotu otrzymanej odprawy w wypadku podjęcia zatrudnienia po przejściu na emeryturę bądź rentę adwokata zatrudnionego w zespole adwokackim.”

Zwyczajne Zgromadzenie uchwaliło także szereg wniosków dotyczących udziału adwokatury w życiu społecznym oraz w rozwoju działalności zawodowej.

adw. Władysław Sobieszkański

Izba gdańska

W Izbie gdańskiej, oprócz stałych zajęć szkoleniowych dla aplikantów, przyjęła się forma szkoleń połączona z wycieczką i wypoczynkiem.

W dniach od 30.V. do 1.VI. br., w pięknie położonym motelu „Pod niedźwiedziem” we Wdzydzach Kiszewskich (Pojezierze Kaszubskie), odbyło się sympozjum szkoleniowe dla aplikantów adwokackich z udziałem adwokatów i dwóch profesorów wyższych uczelni.

Wygłoszono siedem referatów, które pomyślane zostały jako cykl wykładów dotyczących zakresu stosunków zobowiązaniowych osób fizycznych — ze szczególnym uwzględnieniem zasady swobody zawierania umów i jej ogra-

niczeń. Cyklem tym objęte były następujące referaty: „Osoba fizyczna jako podmiot stosunków cywilnoprawnych” — ref. adw. J. Kubicki, „Czynności prawne” — ref. adw. W. Hirsza, „Wady oświadczenia woli” — ref. adw. J. Lipski, „Umowy ubezpieczeniowe” — ref. adw. M. Gozdek, „Zobowiązania majątkowe małżonków” — ref. adw. A. Gierak i „Umowy o pracę” — ref. adw. S. Stachurski.

Sympozjum we Wdzydzach stało się też okazją do przypomnienia, że rok bieżący został ogłoszony Rokiem kobiet. W programie znalazł się w związku z tym interesujący referat adw. J. Horbatowskiej na temat praw kobiet i ich pozycji w różnych zawodach.